

MULNY (1) *ai*

A pl subst muln(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik od „mul” ‘zbędna substancja zalegająca w organizmie albo przymiotnik czynnościowy od nie zaświadczonego u nas „mulić” ‘mulem zaślepić’: Theż wodka w ktorej wrzała Kania pręda fpolną drijakwią á s hannyzem/ kłocie wnętrzne y boleć żywota oddala/ ábowiem czyfci nieczyfiofci mulne ielit y macicę y nyrek á tak pomaga FalZioł I 29a.

AKtt